

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 716

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 noiembrie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 398 din 8 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ alin. 5 din Codul de procedură penală	2-3	883.	— Hotărâre privind transmiterea unor bunuri aparținând domeniului public al statului și aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM Constanța, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor	11-12
Decizia nr. 404 din 8 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ² alin. 4 și art. 91 ³ alin. 3 din Codul de procedură penală	4-5	893.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2013.....	13
Decizia nr. 407 din 8 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	6-7		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 434 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 ⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865.....	7-9	156.	— Instrucțiuni ale ministrului afacerilor interne privind organizarea și desfășurarea examenului de promovare în funcții a personalului contractual de specialitate medico-sanitar, personalului de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare și a celui auxiliar sanitar, încadrat cu contract individual de muncă în unitățile Ministerului Afacerilor Interne.....	13-16
Decizia nr. 445 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	9-10			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 398**

din 8 octombrie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ alin. 5
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petrică Tudor în Dosarul nr. 1.730/116/2012 al Tribunalului Călărași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 148D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece nu sunt afectate prevederile constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și la dreptul la un proces echitabil, întrucât situația juridică a inculpatului cercetat pentru o infracțiune de rezultat este diferită față de cea a inculpatului cercetat pentru o infracțiune de pericol. De altfel, dreptul de a fi judecat potrivit procedurii speciale reglementate de art. 320¹ din Codul de procedură penală reprezintă doar o vocație aflată într-o relație de dependență cu conduita inculpatului care trebuie să recunoască fapta în integralitatea sa, și nicidecum un drept fundamental.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.730/116/2012, **Tribunalul Călărași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Petrică Tudor în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece instituie inechități între cetățenii cercetați penal și afectează dreptul la apărare. Astfel, în cazul faptelor penale a căror încadrare juridică este indisolubil legată fie de întinderea prejudiciului, de existența ori inexistența lui,

partea interesată nu poate beneficia de disjungere în ce privește soluționarea acțiunii civile. În plus, chiar și în cazul în care instanța dispune disjungerea în temeiul art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, acțiunea penală continuă a fi judecată numai din perspectiva încadrării juridice mai severe, cu toate că, ulterior condamnării, s-ar putea hotărî că prejudiciul nu există sau este mult mai mic.

Tribunalul Călărași — Secția penală, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Judecata în cazul recunoașterii vinovăției*, introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune disjungerea acesteia.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său prin Decizia nr. 975 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2013, prilej cu care a statuat că aplicarea procedurii

simplificate este o derogare de la dreptul comun care presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în prima fază a procesului penal au fost dezlegate în totalitate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

Distinct de aceste argumente care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea mai constată că textul legal dispune cu privire la disjungerea acțiunii civile atunci când pentru soluționarea acesteia se impune administrarea de probe în fața instanței. O astfel de disjungere are în vedere aspectele ce țin de latura civilă și nicidecum de cea penală, deoarece acțiunea civilă vizează tragerea la răspundere civilă a inculpatului ori a părții responsabile civilmente prin obligarea la repararea pagubei în natură ori prin plata unor despăgubiri bănești. Fără îndoială că acțiunea civilă poate fi alăturată celei penale, însă, în măsura în care soluționarea acesteia duce la întâzieri nejustificate a aspectelor penale, este evidentă necesitatea disjungerii. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu numai că nu afectează dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci dau eficiență acestora.

În prezenta cauză, autorul excepției susține că recunoaște săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în una din modalitățile de comitere prevăzute de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, dar neagă valoarea prejudiciului astfel cum a fost stabilit prin actul de inculpare. Altfel spus, el dorește să fie judecat pe baza procedurii simplificate, însă nu pentru infracțiunea reținută în rechizitoriu, ci pentru o alta mai ușoară.

Or, rațiunea instituirii unei astfel de proceduri constă, așa cum rezultă din analiza sistematică a textului de referință, în recunoașterea faptelor astfel cum au fost reținute în actul de sesizare, judecata urmând a avea loc numai pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, recunoașterea în totalitate a faptelor are în vedere relevanța penală a integralității lor, fiind necesară întrunirea tuturor elementelor constitutive.

Împrejurarea că legiuitorul a instituit cu titlu de excepție posibilitatea disjungerii acțiunii civile, dacă pentru soluționarea sa se impune administrarea de probe, nu afectează procedura specială astfel reglementată, deoarece o asemenea posibilitate există numai în cazul în care încadrarea juridică a faptei penale — ca reazem al unei condamnări ce îngemănează toate garanțiile

specifice unui proces echitabil — nu este indisolubil legată de existența unui anumit prejudiciu.

Așa fiind, nu poate fi primită nici teza referitoare la încălcarea egalității cetățenilor în fața legii, deoarece principiul egalității nu înseamnă uniformitate, sens în care inculpații cercetați pentru săvârșirea unor infracțiuni de pericol nu se află în aceeași situație juridică cu cei cercetați pentru comiterea unor infracțiuni de rezultat. Totodată, dispozițiile legale criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, astfel încât nu poate fi reținută nici critica formulată în raport de art. 16 din Legea fundamentală.

Prin urmare, în acord cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești; astfel că, pentru situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, în așa fel încât liberul acces la justiție ori dreptul la apărare să nu fie afectate.

Curtea mai constată faptul că în prezenta cauză autorul excepției este nemulțumit de împrejurarea că textul contestat îl obligă să recunoască o faptă mai gravă, faptă care este indisolubil legată de existența unui anumit quantum al prejudiciului, iar în cazul în care nu o face, ori dacă instanța îi respinge cererea, îi sunt afectate drepturile constituționale mai sus enunțate. O asemenea critică nu poate fi primită, deoarece, *per a contrario*, în măsura în care ar fi corectă, ar legitima procedura de judecată obișnuită ca fiind una ce înfrânge drepturile de mai sus. Altfel spus, faptul că judecătorul respinge cererea de judecare potrivit procedurii simplificate nu echivalează cu o încălcare a drepturilor constituționale menționate, întrucât, dimpotrivă, procedura obișnuită oferă toate garanțiile necesare desfășurării unui proces echitabil cu respectarea deplină a dreptului la apărare.

În concluzie, prevederile art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală nu înlătură posibilitatea inculpaților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor potrivit procedurii obișnuite.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petrică Tudor în Dosarul nr. 1.730/116/2012 al Tribunalului Călărași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 320¹ alin. 5 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 404

din 8 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 4 și art. 91³ alin. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 91² alin. 4 și art. 91³ alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Remus Mitrea în Dosarul nr. 4.131/89/2012 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 345D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.131/89/2012, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91² alin. 4 și art. 91³ alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Remus Mitrea în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate afectează dreptul la apărare și liberul acces la justiție, deoarece permit judecătorului ca, în pofida cunoașterii nemijlocite a tuturor interceptărilor, să respingă cererea formulată de inculpat cu privire la solicitarea convorbirilor și comunicărilor ce au fost apreciate de procuror ca neavând legătură cu fapta ce formează obiectul cercetării ori ca inutile. În acest fel procurorul poate decide arbitrar care anume interceptări au sau nu legătură cu cauza.

Totodată, apreciază autorul, ar trebui ca odată sesizată instanța de judecată, aceasta să gestioneze și depozitarea suportului original care conține înregistrarea convorbirii.

În concluzie, de vreme ce interceptările sunt autorizate de judecător, ar trebui ca acesta să fie singurul care exercită controlul judiciar în caz de sesizare a instanței prin rechizitoriu,

control care ar trebui să privească totalitatea convorbirilor interceptate, urmând să decidă în condiții de contradictorialitate, în legătură cu relevanța, concludența și utilitatea unui astfel de mijloc de probă.

Tribunalul Vaslui — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că aspectele criticate țin de modul de interpretare și aplicare a acestora de către judecător. În concluzie, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91² alin. 4 cu denumirea marginală *Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea* și art. 91³ alin. 3 cu denumirea marginală *Certificarea înregistrărilor*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 91² alin. 4: „Convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau nu contribuie la identificarea ori localizarea participanților se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, și pot fi transmise judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”;

— Art. 91³ alin. 3: „La procesul-verbal se atașează, în plic sigilat, o copie a suportului care conține înregistrarea convorbirii. Suportul original se păstrează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, și va fi pus la dispoziția instanței, la solicitarea acesteia. După sesizarea instanței, copia suportului care conține înregistrarea convorbirii și copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanței, în locuri speciale, în plic

sigilat, la dispoziția exclusivă a judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.510 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 20 decembrie 2011, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile referitoare la organele care efectuează interceptarea și înregistrarea și cele referitoare la certificarea înregistrărilor prevăd suficiente garanții specifice dreptului la un proces echitabil cu respectarea dreptului la apărare, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

De asemenea, Curtea a arătat că la prezentarea materialului de urmărire penală procurorul este obligat să prezinte învinutului sau inculpatului procesele-verbale în care sunt redate convorbirile înregistrate și să asigure, la cerere, ascultarea acestora. Potrivit art. 91⁶ alin. 1 din același cod, mijloacele de probă referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video pot fi supuse expertizei tehnice la cererea procurorului, a părților interesate sau, din oficiu, de către instanța de judecată, legislația procedurală penală română asigurând controlul prin justiție și în acest domeniu, judecătorul având datoria să examineze valabilitatea acestora sub toate aspectele legalității și temeiniciei autorizării și efectuării înregistrărilor.

De asemenea, în privința înregistrărilor convorbirilor telefonice, Curtea de la Strasbourg a constatat că instanțele naționale au confirmat legalitatea strângerii acestor probe, iar reclamantul ar fi putut face observații în fața judecătorului cu privire la aceste înregistrări, care nu au constituit, de altfel,

singurul mijloc de probă invocat de acuzare. În același context, și în Hotărârea din 16 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Klimentyev împotriva Rusiei*, paragraful 124, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, pentru a asigura dreptul la un proces echitabil, este esențial ca toate probele să fie prezentate de față cu acuzatul, în cadrul unei audieri publice, pentru a se putea oferi contraargumente. Acest lucru nu înseamnă totuși că declarațiile martorilor trebuie făcute în fața tribunalului pentru a fi admise ca mijloace de probă. Utilizarea declarațiilor din faza de instrucție penală a cazului nu încalcă, în principiu, art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât se respectă dreptul la apărare. De regulă, acest drept impune ca acuzatul să aibă ocazia de a pune întrebări martorului care depune mărturie împotriva sa, fie atunci când face aceste declarații, fie într-un stadiu ulterior al procedurilor.

În ceea ce privește critica referitoare la art. 91³ alin. 3 din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit textului legal criticat, copia suportului care conține înregistrarea convorbirii și copii de pe procesele-verbale se păstrează la greșa instanței în locuri speciale, la dispoziția exclusivă a judecătorului sau a completului investit cu soluționarea cauzei. Or, susținerea potrivit căreia judecătorul nu mai este imparțial și, totodată, partea interesată nu își mai poate formula o apărare eficientă, conformă cu exigențele art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi primită, întrucât premisa de la care pornește argumentația critică este greșită. Astfel, judecătorul are la dispoziție copii ale suportului care conține înregistrarea și ale proceselor-verbale, acestea fiind depuse la dosar alături de celelalte probe și spre știința tuturor părților, care, astfel, au libertatea de a-și formula o apărare eficientă, în timp util și în deplină cunoștință de cauză.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Remus Mitrea în Dosarul nr. 4.131/89/2012 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și constată că dispozițiile art. 91² alin. 4 și art. 91³ alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 407

din 8 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin-Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 918/295/2007/a1 al Judecătoriei Sănnicolau Mare și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 374D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 836 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2007. În plus, mai arată că rațiunea instituirii rovinietei a fost impusă de necesități ce țin de siguranța în trafic, iar modalitatea în care fondurile obținute se folosesc excedează controlului Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2007 (și transmisă Curții Constituționale cu adresa emisă la data de 31 mai 2013), pronunțată în Dosarul nr. 918/295/2007/a1, **Judecătoria Sănnicolau Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale formulate împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit la data de 28 mai 2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dreptul de proprietate, deoarece, câtă vreme statul român nu oferă drept contraprestație o rețea de drumuri publice adecvate, amenda impusă este echivalentă cu efectuarea unei plăți nedatorate.

Judecătoria Sănnicolau Mare opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea va stabili asupra cărei redactări a textelor de lege urmează să exercite controlul de constituționalitate: asupra celei pe care acestea o aveau la data la care autorul excepției a săvârșit contravenția și a introdus plângerea contravențională sau asupra celei pe care o au în prezent, ca urmare a modificării lor prin art. I pct. 1 din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012.

Sub acest aspect, Curtea reține că, **din perspectiva criticilor formulate**, soluția legislativă contestată, respectiv instituirea și sancționarea contravenției fără a deține rovinietă valabilă, a fost menținută în urma modificării survenite, fiind preluată în noua redactare. Împrejurarea că legiuitorul a înțeles să califice drept „continuă” fapta antisocială nu are niciun fel de relevanță prin raportare la criticile formulate care subzistă și față de noile prevederi.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra textului în prezent în vigoare, ținând cont de cele statuate prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, în sensul că, atunci când, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederilor legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

În concluzie, art. 8 alin. (1), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 144/2012, din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România (titlu ce a fost

modificat prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 27 decembrie 2007), are următorul conținut:

„Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitor la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 836 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de

proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege. De altfel, în susținerea acestei idei, și alin. (7) al aceluiași articol obligă proprietarul „la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului”, îi revin. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 918/295/2007/a1 al Judecătoriei Sănnicolau Mare și constată că dispozițiile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sănnicolau Mare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 434

din 29 octombrie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108⁵ alin. 1 și 3
din Codul de procedură civilă din 1865**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 309D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 318 din 18 iunie 2013, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 46.754/3/2012

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 46.754/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Ioana Sfirăială într-un dosar având ca obiect cererea de reexaminare a unei încheieri prin care a fost aplicată o amendă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât în această materie specială nu există două căi de atac, având în vedere că încheierea de reexaminare este irevocabilă. Or, în condițiile în care apare o confuziune între agentul constator și judecătorul căii de atac, este greu de presupus că subiectivismul judecătorului care a aplicat sancțiunea va dispărea în momentul judecării cererii de reexaminare.

Tribunalul București — Secția a VI-a civilă apreciază că prevederile art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, deoarece nu contravin normelor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele criticate nu cuprind prevederi de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție și dreptului la apărare. Dimpotrivă, dispozițiile art. 108⁵ din Codul de procedură civilă prevăd că persoana obligată la amendă sau despăgubire poate face cerere de reexaminare prin care solicită, motivat, să se revină asupra amenzii sau despăgubirii.

Avocatul Poporului apreciază că prin textul de lege criticat legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a cererii de reexaminare și, potrivit jurisprudenței în materie, prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865, dispoziții care au următoarea redactare: „*Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora. [...]*”

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în cameră de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitor la statul român, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit cărora „*dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare formulate de același autor ca și în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, reiterând jurisprudența sa în materie, de exemplu Decizia nr. 318 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 20 august 2013, Curtea constată că normele supuse controlului său de constituționalitate „nu contravin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acesta se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, or, (...) cererea de reexaminare nu presupune o judecare pe fond a litigiului”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în legătură cu acest aspect, prin Decizia de admisibilitate din 6 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Moura Carreira și Margarida Lourenco Carreira împotriva Portugaliei*, a statuat că sfera de aplicare a art. 6 din Convenție vizează drepturile și obligațiile cu caracter civil care trebuie să constituie obiectul — sau unul dintre obiectele — litigiului, iar rezultatul unei astfel de proceduri trebuie să fie direct determinant pentru un astfel de drept, ceea ce în speța de față nu este cazul — cererea de reexaminare fiind un incident procedural care nu vizează fondul pretenției deduse judecării instanței.

De asemenea, textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, prevede că persoana obligată la amendă sau despăgubire poate face cerere de reexaminare, prin care solicită, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii.

Întrucât în cadrul cererii de reexaminare sunt analizate legalitatea și temeinicia sancțiunii amenzii, precum și elementele necunoscute la momentul aplicării acesteia, nu poate fi reținută nici încălcarea art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dispozițiile legale criticate nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni ori categorii de persoane, ci prevăd doar aplicarea unor amenzi în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale, astfel că nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale sau convenționale invocate, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la situația în care judecătorul care a aplicat amenda soluționează și cererea de reexaminare, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că modul de aplicare de către instanțe a normei legale criticate nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate.

În sfârșit, Curtea reține că în Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, pentru claritatea textului de lege,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 46.754/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 445

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 2.125/95/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 467D/2013.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care, reiterând criticile formulate în

legiuitorul a prevăzut în alin. (3) al art. 191 că, „În toate cazurile, cererea se soluționează, cu citarea părților, prin încheiere, dată în camera de consiliu, de către un alt complet decât cel care a stabilit amenda sau despăgubirea.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

fața instanței de judecată, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că specificul susținerilor autorului excepției conferă acesteia caracter inadmisibil, deoarece vizează aspecte legate de completarea textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.125/95/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost invocată de Cornelia Lupu într-o cauză având ca obiect apelul declarat împotriva Sentinței civile nr. 37 din 28 februarie 2013, pronunțată de Tribunalul Gorj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 și 21. În acest sens, arată, în esență, că „durata unui proces nu este strict limitată de normele de procedură, dar pentru exercitarea acțiunii pentru repararea prejudiciilor materiale este prevăzut termenul de un an, cât și termenul de prescripție al faptelor. Dreptul la un proces echitabil

prevede și egalitatea părților, or, dacă pentru o faptă este prevăzut un termen, același termen trebuie prevăzut și pentru acțiunea în repararea prejudiciilor și pentru soluționarea cauzelor”.

Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca nefondată, întrucât prin art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, lege nouă în domeniul reformei justiției, care se circumscrie cerințelor Uniunii Europene, nu numai că nu se îngreșește în niciun mod accesul liber la justiție, ci se creează cadrul larg pentru un act de justiție independent și în conformitate cu normele constituționale.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă principiul liberului acces la justiție. Persoana vătămată prin eroarea judiciară se poate îndrepta cu acțiune în justiție împotriva statului, pentru recuperarea integrală a prejudiciului, ceea ce reprezintă chiar o aplicare a principiului liberului acces la justiție.

Instituirea unor termene în cadrul procesului prin care se soluționează astfel de cereri este în conformitate cu textul constituțional potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 sunt constituționale. Consideră că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea textului legal cu o dispoziție prin care să se prevadă un termen atât pentru acțiunea în repararea prejudiciilor, cât și pentru soluționarea cauzelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 2.125/95/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, care au următorul cuprins: „*Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.*”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 alin. (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 1.052 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, a stabilit că, „în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, aceasta este neîntemeiată, deoarece textul de lege atacat se aplică în egală măsură tuturor persoanelor la care se referă ipoteza normei prevăzute de acest text”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 182 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 1 aprilie 2008, Curtea a statuat că „dispozițiile de lege criticate nu îngreșesc accesul la justiție, ci, dimpotrivă, stabilesc condițiile în care se poate exercita dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale”.

Prin urmare, tocmai dispozițiile legale criticate constituie cadrul legal pentru exercitarea dreptului la despăgubiri din partea statului pentru prejudiciile materiale cauzate prin erori judiciare, exercitare care este condiționată de existența unei hotărâri judecătorești prealabile prin care să se fi angajat răspunderea penală sau disciplinară a judecătorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind transmiterea unor bunuri aparținând domeniului public al statului și aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM Constanța, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aparținând domeniului public al statului și aflate în concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, din administrarea Ministerului Transporturilor în administrarea Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM Constanța, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor.

Art. 2. — Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor și Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța se modifică în mod corespunzător, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ramona-Nicole Mănescu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor aparținând domeniului public al statului care se transmit din administrarea Ministerului Transporturilor, respectiv din concesiunea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, în administrarea Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM Constanța, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor

Nr. crt.	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil/CUI	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil/CUI	Cod de clasificare	Denumirea bunului care se transmite	Descriere tehnică a bunului (pe scurt)	Vecinătăți	Adresa	Valoare de inventar (lei)	Situatie juridică	
									Baza legală	În administrare/ concesiune
1	Ministerul Transporturilor/ 13633330	Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare Constanța/ 16330145	8.18.03 Nr. M.F. 34014 — parțial	Bazin natural și de protecție	Bazin natural și de protecție în spatele danei 79, pus în funcțiune în anul 2008 S = 5.275 mp CF 138932	N — bazin protecție aferent danei 79 S — bazin protecție aferent danei 79 E — bazin protecție aferent danei 79 V — teritoriul domeniului public al statului concesionat CNAPM — S.A. Constanța	Port Constanța Dana 79	196.784	Hotărârea Guvernului nr. 1.022/2004 Hotărârea Guvernului nr. 1.467/2004 Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2009	în administrare
2	Ministerul Transporturilor/ 13633330	Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare Constanța/ 16330145	8.18.06 Nr. M.F. 150370 — parțial	Teritoriul câștigat asupra mării	Teritoriul câștigat asupra mării (impluturi realizate la execuția danelor de petrol), pus în funcțiune în anul 2008 S = 278 mp CF 138932	N — teritoriul domeniului public al statului concesionat CNAPM — S.A. Constanța S — teritoriul domeniului public al statului concesionat CNAPM — S.A. Constanța E — bazin protecție aferent danei 79 V — teritoriul domeniului public al statului concesionat CNAPM — S.A. Constanța	Port Constanța Dana 79	1.958	Hotărârea Guvernului nr. 1.022/2004 Hotărârea Guvernului nr. 1.467/2004 Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2009	în administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzută în bugetul de stat pe anul 2013**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pe anul 2013 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzută în bugetul de stat pe anul 2013, cu suma de 3.500 mii lei, la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, articolul 51.01 „Transferuri curente”, alineatul 51.01.57 „Transferuri din bugetul de stat către bugetele locale pentru finanțarea cheltuielilor urgente specifice sezonului rece”.

Art. 2. — (1) Repartizarea sumei prevăzute la art. 1 pe unități administrativ-teritoriale se face prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pe baza solicitărilor fundamentate ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Decontarea sumelor prevăzute la alin. (1) se face pe baza documentelor justificative transmise de unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 3. — Ordonatorii principali de credite ai bugetului local răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor repartizate potrivit art. 2.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pe anul 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 20 noiembrie 2013.
Nr. 893.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSTRUCȚIUNI

**privind organizarea și desfășurarea examenului de promovare în funcții
a personalului contractual de specialitate medico-sanitar,
personalului de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare
și a celui auxiliar sanitar, încadrat cu contract individual de muncă
în unitățile Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere prevederile art. 26 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următoarele instrucțiuni:

Art. 1. — Prezentele instrucțiuni instituie norme juridice referitoare la organizarea și desfășurarea examenului de promovare în funcție a personalului contractual de specialitate medico-sanitar, personalului de specialitate din

compartimentele paraclinice medico-sanitare și a celui auxiliar sanitar, încadrat cu contract individual de muncă în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *personal contractual*.

Art. 2. — (1) Prin promovare se asigură evoluția în carieră a personalului contractual. Promovarea se face, de regulă, pe un post vacant. În situația în care nu există un post vacant, promovarea personalului contractual se face prin transformarea postului în care acesta este încadrat.

(2) Promovarea în funcții a personalului contractual se face prin examen de promovare, denumit în continuare *examen*.

(3) Promovarea în funcții a personalului contractual se face cu încadrarea în cheltuielile bugetare aprobate.

Art. 3. — (1) Examenul se organizează în unitățile Ministerului Afacerilor Interne care au prevăzute în statele de organizare posturi de personal contractual de specialitate medico-sanitar, personal de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare sau, după caz personal auxiliar sanitar, denumite în continuare *unități organizatoare*.

(2) În situații excepționale, când din cauze întemeiate nu pot fi îndeplinite condițiile de organizare a examenului la nivelul unităților în al căror stat de organizare sunt prevăzute posturile, examenul se poate organiza și de către structura centrală în a cărei subordine se află acea unitate.

Art. 4. — (1) Cu cel puțin 20 de zile lucrătoare înainte de data desfășurării examenului, unitățile organizatoare au obligația să afișeze la sediul acestora anunțul privind organizarea examenului.

(2) Anunțul prevăzut la alin. (1) cuprinde obligatoriu următoarele elemente:

- a) posturile pentru care se organizează examenul;
- b) condițiile de participare la examen;
- c) data, ora și locul de desfășurare a examenului;
- d) bibliografia și tematica de examen;
- e) data-limită de depunere a dosarului de înscriere, locul depunerii și detalii privind persoana de contact.

Art. 5. — (1) Pentru a participa la examen, candidatul trebuie să îndeplinească criteriile de studii și vechime prevăzute în anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.470/2011 pentru aprobarea criteriilor privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale a personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, precum și condițiile specifice stabilite de comisiile de examen.

(2) Compartimentele de resurse umane eliberează candidatul, la solicitarea acestuia, o adeverință privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 6. — (1) Cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înaintea desfășurării examenului, prin act administrativ al conducătorului unității organizatoare, se constituie comisia de examinare și comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Comisia de examinare, respectiv comisia de soluționare a contestațiilor sunt formate din câte 3 membri, din cadrul unității organizatoare sau, după caz, dacă nu a fost identificat numărul necesar de specialiști, și din afara Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Membrii comisiei de examinare și ai comisiei de soluționare a contestațiilor trebuie să aibă experiența și cunoștințele necesare în domeniul/specialitatea pentru care se organizează examenul.

(4) Președintele comisiei de examinare, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor se desemnează din rândul membrilor acestora, prin actul administrativ de constituire a comisiilor.

(5) Fiecare comisie de examinare, respectiv fiecare comisie de soluționare a contestațiilor are un secretar, numit prin actul prevăzut la alin. (1). Secretarul comisiei de examinare poate fi și secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor.

(6) Secretariatul comisiei de examinare și secretariatul comisiei de soluționare a contestațiilor se asigură, de regulă, de către o persoană din cadrul compartimentului de resurse umane, aceasta neavând calitatea de membru al comisiei.

Art. 7. — (1) Nu poate fi desemnată membru în comisia de examinare sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care se află în una dintre următoarele situații:

a) are relații cu caracter patrimonial cu oricare dintre candidați sau interesele patrimoniale ale sale ori ale soțului sau soției pot afecta imparțialitatea și obiectivitatea evaluării;

b) este soț, soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiei de examinare sau al comisiei de soluționare a contestațiilor;

c) a fost sancționată disciplinar, iar sancțiunea aplicată nu a fost radiată, conform legii.

(2) Calitatea de membru în comisia de examinare este incompatibilă cu calitatea de membru în comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 8. — (1) Situațiile prevăzute la art. 7 pot fi sesizate de persoana în cauză, de oricare dintre candidați sau de orice altă persoană interesată, în orice moment al organizării și desfășurării examenului.

(2) Membrii comisiei de examinare și ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să informeze în scris, cu celeritate, persoanele care i-au desemnat cu privire la existența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 7. În aceste cazuri, membrii comisiei de examinare și ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să se abțină de la participarea ori de la luarea vreunei decizii cu privire la examenul în cadrul căruia a intervenit conflictul de interese.

(3) În cazul constatării existenței unei situații de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, actul administrativ de constituire a comisiei se modifică în mod corespunzător, în termen de cel mult o zi lucrătoare de la data constatării, prin înlocuirea membrului aflat în respectiva situație.

(4) În cazul în care situația de incompatibilitate sau conflictul de interese se constată ulterior desfășurării uneia dintre etapele examenului, procedura de desfășurare a examenului se reia, fiind constituită în acest scop o nouă comisie, cu o nouă componență.

Art. 9. — Examenul constă în susținerea unei probe scrise.

Art. 10. — Comisia de examinare are următoarele atribuții principale:

a) verifică îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 5 alin. (1) și stabilește condițiile specifice de participare;

b) elaborează bibliografia și tematica de examen;

c) selectează dosarele candidaților;

d) stabilește subiectele;

e) notează proba scrisă pentru fiecare candidat;

f) semnează procesele-verbale redactate de secretarul comisiei;

g) stabilește dacă respectivul candidat este declarat „admis” sau „respins” la examen;

h) transmite secretarului comisiei rezultatele selecției dosarelor și ale examenului, cu mențiunea „admis”/„respins”, pentru a fi comunicate candidaților.

Art. 11. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

a) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la selecția dosarelor;

b) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la rezultatul final al examenului;

c) transmite secretarului comisiei rezultatele contestațiilor pentru a fi comunicate candidaților.

Art. 12. — Secretarul comisiei de examinare are următoarele atribuții principale:

a) centralizează dosarele de înscriere a candidaților și le prezintă spre analiză comisiei de examinare, în termenul prevăzut la art. 14 alin. (2);

b) convoacă membrii comisiei de examinare la data programată a se desfășura examenul sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui comisiei;

c) întocmește procesul-verbal al selecției dosarelor și cel de desfășurare a examenului;

d) asigură transmiterea către candidați a rezultatelor selecției dosarelor și, după caz, ale examenului, prin afișarea acestora la sediul instituției unde se desfășoară examenul și pe site-ul acesteia, după caz;

e) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a examenului.

Art. 13. — Secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

a) primește de la secretariatul unității organizatoare contestațiile depuse în termenul stabilit și le prezintă spre analiză comisiei de soluționare a contestațiilor;

b) preia de la secretarul comisiei de examinare documentele necesare soluționării contestațiilor depuse;

c) convoacă membrii comisiei de soluționare a contestațiilor, la solicitarea președintelui comisiei, prezentându-le spre analiză contestațiile depuse, împreună cu documentele necesare soluționării acestora;

d) întocmește procesul-verbal privind soluționarea contestațiilor;

e) asigură transmiterea rezultatelor contestațiilor candidaților, prin afișarea acestora la sediul instituției unde se desfășoară examenul și pe site-ul acesteia, precum și, după caz, secretarului comisiei de examinare;

f) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a procesului de soluționare a contestațiilor.

Art. 14. — (1) În vederea participării la examen, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru proba scrisă, candidații depun la locul stabilit în anunțul privind organizarea examenului un dosar de înscriere care va cuprinde următoarele documente:

a) cererea de înscriere la examen;

b) diploma/certificatul/adeverința/alte documente privind atestarea studiilor necesare ocupării funcției, eliberată/eliberat/eliberate conform prevederilor legale;

c) adeverința prevăzută la art. 5 alin. (2).

(2) În termen de cel mult două zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a dosarelor, comisia de examinare are obligația de a selecta dosarele de înscriere pe baza îndeplinirii condițiilor de participare la examen.

(3) Rezultatele selecției dosarelor de înscriere se afișează de către secretarul comisiei de examinare, cu mențiunea „admis”/„respins”, însoțită de motivul respingerii dosarului, la sediul unității organizatoare, în termenul prevăzut la alin. (2).

(4) În termen de două zile lucrătoare de la data afișării rezultatelor selecției dosarelor, candidații pot depune contestații la secretariatul unității organizatoare, contestații care se soluționează de către comisia de soluționare a contestațiilor în termen de cel mult o zi lucrătoare de la înregistrarea acestora.

Art. 15. — (1) Proba scrisă se susține de către candidații ale căror dosare au fost declarate admise și constă în testarea cunoștințelor din domeniul/specialitatea postului pentru care se organizează examen, prin rezolvarea unor teste-grilă sau redactarea unei lucrări.

(2) Subiectele pentru proba scrisă se stabilesc pe baza tematicii și a bibliografiei de examen elaborate de comisia de examinare.

Art. 16. — (1) Comisia de examinare stabilește în ziua în care se desfășoară proba scrisă subiectele și alcătuiește cel puțin două seturi de întrebări pentru proba scrisă.

(2) Membrii comisiei de examinare răspund individual pentru asigurarea confidențialității subiectelor propuse.

(3) Seturile de întrebări și baremele de punctare se semnează de toți membrii comisiei de examinare și se închid în plicuri sigilate, purtând ștampila unității organizatoare.

(4) Comisia de examinare stabilește punctajul maxim pentru fiecare subiect, care se comunică odată cu subiectele.

(5) Până la ora stabilită pentru terminarea probei scrise a examenului, membrii comisiei de examinare au obligația de a afișa baremele de punctare la locul desfășurării acestuia.

Art. 17. — (1) Durata probei scrise se stabilește de comisia de examinare în funcție de gradul de dificultate și complexitate al subiectelor, fără a depăși 3 ore.

(2) La ora stabilită pentru începerea probei scrise, comisia de examinare prezintă candidaților seturile de întrebări și invită un candidat să extragă un plic cu subiectele de examen.

(3) Candidatul care a extras plicul cu subiectele îl înmânează președintelui comisiei de examinare, care îl deschide și comunică subiectele candidaților participanți la examen.

(4) După începerea comunicării subiectelor este interzis accesul în sala de examen al candidaților care întârzie sau al altor persoane, cu excepția membrilor comisiei de examinare, precum și a persoanelor care asigură secretariatul comisiei de examinare, respectiv supravegherea desfășurării probei.

(5) În încăperea în care are loc proba scrisă, pe toată perioada derulării acesteia, inclusiv a formalităților prealabile și a celor ulterioare finalizării probei, candidaților nu le este permisă deținerea ori folosirea vreunei surse de consultare sau a telefoanelor mobile ori a altor mijloace de comunicare la distanță.

(6) Nerespectarea dispozițiilor alin. (4) și (5) atrage eliminarea candidatului din proba de examen. Dacă se constată încălcarea acestor dispoziții, comisia de examinare elimină candidatul din sală, după caz, înscrie pe lucrare mențiunea „anulat” și consemnează cele întâmplate în procesul-verbal.

(7) Sub sancțiunea anulării lucrărilor scrise, acestea se redactează doar pe seturile de hârtie care poartă pe fiecare filă ștampila unității organizatoare. După înscrierea de către candidat a numelui și a prenumelui în colțul din dreapta al primei file, acesta se pliază și se lipește astfel încât datele înscrise să nu poată fi identificate și se aplică ștampila unității organizatoare.

(8) La finalizarea lucrării ori la expirarea timpului alocat probei scrise, candidatul are obligația de a preda comisiei de examinare lucrarea scrisă sau, după caz, testul-grilă și de a semna borderoul special întocmit în acest sens.

Art. 18. — (1) Anterior începerii corectării lucrărilor la proba scrisă, fiecare lucrare va fi numerotată.

(2) Lucrările se corectează sigilate.

(3) Punctajele se acordă de către fiecare membru al comisiei de examinare, inclusiv de către președinte, pentru fiecare lucrare scrisă.

(4) Lucrările care prezintă însemnări se anulează și nu se corectează. Mențiunea „anulat” se înscrie atât pe lucrare, cât și pe borderoul de notare și pe centralizatorul nominal, consemnându-se aceasta în procesul-verbal al examenului.

(5) În situația în care pentru o lucrare se înregistrează diferențe mai mari de 1 punct între punctajele acordate de membrii comisiei de examinare, lucrarea se corectează din nou de către toți membrii acesteia. Procedura corectării se reia ori de câte ori se constată că există diferențe mai mari de 1 punct între punctajele acordate de membrii comisiei de examinare.

(6) Se interzice desigilarea lucrărilor anterior recorectării în condițiile prevăzute la alin. (5).

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) atrage, după caz, răspunderea persoanelor vinovate, în condițiile legii.

Art. 19. — (1) Proba scrisă se notează de la 0 la 5 puncte.

(2) Lucrările scrise se desigilează după acordarea de către fiecare membru al comisiei de examinare a punctajelor la proba

scrisă, iar rezultatele obținute de candidați se notează în borderoul de notare al acestei probe.

(3) Punctajul final al probei scrise se calculează ca medie aritmetică a punctajelor acordate individual de fiecare membru al comisiei de examinare și reprezintă punctajul final al examenului.

(4) Punctajele finale ale examenului sunt înscrise într-un centralizator nominal, în care se menționează pentru fiecare candidat punctajul obținut. Centralizatorul nominal se semnează pe fiecare pagină de către membrii comisiei de examinare.

(5) Comunicarea punctajelor finale ale examenului, cu mențiunea „admis” sau „respins”, se face în termen de maximum două zile lucrătoare de la data susținerii probei scrise, prin afișare la sediul unității organizatoare unde se desfășoară examenul.

(6) Este declarat „admis” la examen candidatul care a obținut punctajul final de minimum 2 puncte.

Art. 20. — În termen de cel mult două zile lucrătoare de la data comunicării punctajului final al examenului, candidatul poate depune o contestație la secretariatul unității organizatoare, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

Art. 21. — (1) Comisia de soluționare a contestațiilor admite contestația și poate modifica punctajul final acordat de comisia de examinare, respectiv rezultatul selecției dosarului, în situația în care constată una dintre următoarele situații:

a) candidatul îndeplinește condițiile pentru a participa la examen, în situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă.

(2) Contestația se respinge în situația în care comisia de soluționare a contestațiilor constată una dintre următoarele situații:

a) candidatul nu îndeplinește criteriile pentru a participa la examen, în situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă.

(3) Modul de soluționare a contestațiilor se consemnează într-un proces-verbal, întocmit de secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor și semnat de către membrii comisiei.

Art. 22. — (1) Contestația la proba scrisă se soluționează în termen de maximum două zile lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a acesteia.

(2) Rezultatul stabilit de comisia de soluționare a contestațiilor în urma analizei contestației depuse se comunică, prin afișare, la locul de desfășurare a examenului, în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. 23. — Candidații nemulțumiți de modul de soluționare a contestațiilor se pot adresa instanței competente, în condițiile legii.

Art. 24. — (1) La finalizarea examenului, respectiv la expirarea termenului de depunere a contestațiilor ori de soluționare a acestora se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea examenului, care se semnează de către membrii comisiei de examinare și de secretarul acesteia.

(2) La procesul-verbal privind desfășurarea examenului se anexează rezultatele probei scrise, precum și, după caz, rezultatele contestațiilor depuse.

Art. 25. — Încadrarea în noile funcții a persoanelor care au fost declarate „admis” la examen se face în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data finalizării examenului.

Art. 26. — (1) Pentru fiecare examen se întocmește un dosar cu următorul conținut:

a) acte administrative de constituire a comisiilor de examinare și de soluționare a contestațiilor;

b) documente privind organizarea și desfășurarea examenului;

c) lucrările candidaților.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se păstrează 2 ani la compartimentul de resurse umane, urmând a fi arhivat ulterior, în condițiile legii.

(3) În dosarul personal al personalului contractual promovat se includ, după încheierea examenului, copii ale procesului-verbal privind desfășurarea examenului și ale documentelor care atestă susținerea probei de examen.

Art. 27. — Prezentele instrucțiuni se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 19 noiembrie 2013.
Nr. 156.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 642638